

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการบริหารการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน
ผู้วิจัย	ลิลี่ ก่อกิจความดี
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินดา เจียมศรีพงษ์
กรรมการที่ปรึกษา	ดร. กาญจนันภา พงศ์พนรัตน์
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ม สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551
คำสำคัญ	การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการอุทยานแห่งชาติ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

บทคัดย่อ

การพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรทำการพัฒนาการบริหารการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ได้เลือกอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เป็นกรณีศึกษา เนื่องจาก เป็นอุทยานที่กว้างที่สุดในประเทศไทย และมีพื้นที่ทางการท่องเที่ยวหลายเขต โดยในที่นี่ จะทำการศึกษา กระบวนการดำเนินงานและทัศนคติของเจ้าหน้าที่และคนในชุมชน ที่มีต่อการบริหารจัดการ ภายในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

โดยการบริหารจัดการที่ศึกษานี้จะเป็นด้านการจัดการพื้นที่ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบสำรวจ (Survey research) โดยการสอบถามความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน ชุมชน ที่อยู่ในเขต นันทนาการ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีกรรวมรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วการวิเคราะห์เพื่อสร้างการพัฒนาการจัดการ

ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หน่วยงานภาครัฐขาดความเอาใจใส่ในการแก้ปัญหา และขาดงบประมาณในการจัดการ ทั้งยังขาดการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้เกิดจากขาดการเข้าถึงชุมชน และสื่อสารที่ดีกับชุมชน นอกจากนี้โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว ที่เปรียบเสมือนขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นเพื่อพัฒนาการจัดการให้มีมาตรฐาน และสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

